

25 pSt., hvorpaa dog Forsamlingen ikke var gaaet ind; men NB. den var ikke bunden til saadanne Indskrænkninger som i den foreliggende Anordning. Det var disse Indskrænkninger, om hvilke jeg sagde, at de paa den Tid ikke vare paatenkte, at Anordningen med dem ikke kan være til Nytte for Handel og Skibsfart. Men jeg sagde endvidere, at efterat de havde faaet denne Begunstigelse, gik det dem, som det altid pleier at gaae dem, som have faaet et Privilegium, at de nødigene vilde af med det igjen. Med Hensyn til hvad den 3die Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (David) ansførte, skal jeg kun bemærke, at naar han troede, at det var en ubetinget Følge, at naar Loven blev forkastet her, at den saa og skulde blive forkastet i Hertugdømmerne, saa kan dog dertil bemærkes, at Soldanordningen jo ikke er eens for Kongeriget og Hertugdømmerne, saa at det ikke ubetinget kan paastaaes at blive Følge. Jeg skal ikke gaae ind paa Realiteten, da vi ere enige derom, og det hele Foredrag, som jeg holdt, gik heller ikke ud paa Realiteten, men kun paa, at jeg ikke kunde anerkjende Gyldigheden af den Grund, hvorved man hidtil har slaaet en Bom, forat omtale Realiteten, nemlig Hensynet til Slesvig. Det var netop det, som jeg fremhævede. Dog — der er endnu en Bemærkning, som den 2den Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Broberg) har ansført, og som jeg maa imødegaae, nemlig at Anordningen skulde være ogsaa til Fordeel for Skibsfarten i Provindserne; thi jeg tager neppe Feil ved at anslaae Antallet af de Skibe, som have benyttet denne Remissionensanordning i et Aar, til at være for Kjøbenhavn omtrent 50, for Flensborg 20 og for de øvrige Provindsbyer ikke mere end 3, saaat man neppe kan sige, at den i synderlig Grad har været benyttet af Provindserne.

L. Skau: Jeg skal blot tilføie den Bemærkning, at om man maaskee ogsaa med mindre Klarhed dengang anerkjendte eller opfattede Remissionens Nødvendighed, saa er det derfor ingenlunde sagt, at Forholdet ikke har forandret sig saameget, at den nu er bleven nødvendig, og jeg skulde troe, at der, naar man tager Hensyn til de stedfindende politiske Forhold, er saa talende Grunde for den, at man

virkeligt burde betænke sig meget, inden man søger at hæve den, og det saa meget mere, fordi det aldeles ikke viser sig som Noget, der absolut skal vedblive for bestandigt, men blot som provisorisk, altsaa blot „indtil videre“, og forsaavidt er det ogsaa kun, at jeg taler for Loven.

Rothe: De tvende ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som nys have talt, have tilstrækkeligt oplyst Forholdet, saaat det vilde være overflødig at tilføie Videre for at oplyse Forsamlingen om, at man ikke skal gaae ind paa at afgjøre Realiteten af dette Spørgsmaal i dette Diebst; men det var blot med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste District (Hoffmeyer) har fremsat, at jeg vilde tillade mig et Par Berigtigelser, da Forholdet muligt ikke staaer ganske klart for Alle. Han sagde nemlig, at der bestod en Forskjel mellem Toldlovgivningen for Kongeriget og den for Hertugdømmerne, som gjorde det muligt, at Remissionen kunde vedblive for Slesvigs Vedkommende, endssjøndt den ophørte for Kongeriget; men denne Toldforskjellighed har ialtsald været af en saadan Beskaffenhed, at den ikke kunde have Indflydelse paa nærværende Sag, thi netop med Hensyn til de Gjenstande, hvorom her kunde være Spørgsmaal, har der ingen Forskjellighed været. Og jeg troer dog, at det maa være en Hovedopgave, hvorom vi Alle maa være enige, at dersom Slesvig skal træde i et nærmere Forhold til os, maae vi først stræbe efter at fjerne alle de Uligheder, som tidligere have været tilstede med Hensyn til dets Handel og Skibsfart, og ikke udstrække Uligheden til Forhold, hvor den tidligere ikke har fundet Sted. Med Hensyn til et andet Punkt, som den ærede Rigsdagsmand atter vendte tilbage til, nemlig om den Interesse, som enkelte Handlende i Flensborg havde af denne Anordning, vil jeg til det, som er ansført af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (David) endnu blot tilføie en historisk Dplysning, som ogsaa vil være bekendt for Enhver, som nærmere har overveiet disse Forhold, at det netop er en af disse Handlende, som har udvirket Anordningen af 1842, som gav Anledning til den senere Anordning